

Бѣхме съвсѣмъ уморени; сънътъ ни налѣгаше и очитѣ ни се слѣпваха, но не трѣбваше да се лѣга, защото бѣ опасно, толкова повече, че ний бѣхме съвсѣмъ потни, а краката ни — мокри.

Азъ си изухъ обувката, увихъ си краката въ шинеля, като си обухъ запаснигѣ чорапи, които носяхъ въ дисагитѣ на коня, и се захехъ съ сушение на навущата и чорапитѣ си. И само когато си изсушихъ навущата и си обухъ обувката, лѣгнахъ да спя.

Моя Трайко още не бѣше пристигналъ. Нощта бѣше студена, а между това за постелка и завивка ми служаха шинеля и мушамата, а за възглавница — дисагитѣ. Прѣзъ нощта азъ нѣколко пжти ставахъ, за да не замръзна — нѣщо което правяха и другитѣ офицери и войници.

26-и Декемврий. Сутринята още рано Трайко бѣше вече приготвилъ чайника и азъ съ жадность се заловихъ за чая, тъй като отъ студъ зхбихъ ми тракаха.

Въ това врѣме видѣхъ, че идеше къмъ насъ на конь. поддържанъ отъ двама войника, щабсъ-капитанъ Цаневъ, родомъ бѣлгаринъ; оказа се, че прѣзъ нощта му биле измръзнали краката и сега го водяха въ Топлишъ. Всичкигѣ опълченци, па и войницитѣ отъ другитѣ части, бѣха вече на крака. Тѣ всички рано рано се подкрѣпяха съ попара и веднага слѣдъ закуската започнахме да се готвимъ за пжтъ, при всичко, че заповѣдъ не се бѣ още получила. Скоро слѣдъ това казанския полкъ съ планинската батарея, която бѣше пристигнала на бивуака късно прѣзъ нощта, се вдигнаха отъ бивуака и трѣгнаха право къмъ югъ прѣзъ една рѣдка, но съ високи дървета кория. Опашката на полка едва що бѣше влѣзла въ корията, когато отъ къмъ Лисата-Гора се раздаде единъ топовенъ гърмежъ. Гранатата прѣфуча прѣзъ движуция се полкъ и се прѣсна татѣкъ далеко вдѣсно отъ него. Подиръ първия гърмежъ по-слѣдваха още нѣколко, но безъ никаква врѣда, тъй като гранатитѣ или прѣхвъркваха или не достигаха до цѣлѣта. Но турцитѣ слѣдъ нѣколко гърмежа прѣкратиха стрѣлбата.

Най-послѣ, въ 10 часа сутринята, 2-а и 3-я бригади отъ бѣлгарското опълчение напустнаха Вѣтро-поле и трѣгнаха по сжщия пжтъ, по който заминаха казанцитѣ. 1-а бригада (1-а и 2-а дружини) и единъ стрѣлковъ батальонъ останаха на Вѣтро-поле. Минахме прѣзъ сжщото бранище, прѣзъ което бѣше